न जायते तदाखादो विना रत्यादिवासनाम् ॥ ८॥ वासना चेदानींतनी प्राक्तनी च रैसाखादहेतुः । तत्र यदाद्या न स्याजेदा श्रोत्रियजरन्मीमांसकादीनामपि स स्यात् । यदि द्वितीया न स्याजदा यद्रागिणामपि केषांचिद्रसोद्घोधो न दृश्यते तन्न स्थात् । उक्तं च धर्मदरोन—

'सवासनानां सभ्यानां रसस्याखादनं भवेत् । निर्वासनास्तु रङ्गान्तः काष्टकुड्याश्मसंनिभाः ॥' इति । नैनु कथं रामादिरत्याद्युद्घोधकारणैः सामाजिकरत्याद्युद्घोध इत्यु-च्यते—

व्यापारोऽस्ति विभावादेनीमा साधारणीकृतिः। तत्त्रभावेण यस्यासन्पाथोधिप्रवनादयः॥ ९॥ प्रमाता तदभेदेन स्वात्मानं प्रतिपद्यते।

अन्वयव्यतिरेकौ । प्रमाणमाह—न जायत इति । तदाखादो रसाखादः । खाः दिवासनां रत्यादितादात्म्येन प्रतीयमानां वासनाम् । मिलितयोरेव तयोः कारणतं दर्शयति—तत्रेति । श्रोत्रियो वैदिकः । स रसाखादः । तद् रत्युद्वोधादर्शनम्। नतु श्रोत्रियादीनां प्राक्तनवासनासत्त्वे किं प्रमाणमिति चेत्, तद्भावे प्रमाणास-त्वेनैव तिसद्धेः । न च फलाभाव एव तत्र मानमिति वाच्यम् । इदानींतनवासना-व्यतिरेकस्यैव फलाभावप्रयोजकत्वोपगमेनोपपत्तौ तद्भावस्य तत्प्रयोजकत्वकल्पनाय अन्याय्यत्वात् । वस्तुतस्तु इदानींतनवासनायां प्रमाणं नास्ति । नच रागाद्यन्यथाः नुपपत्तिरेव मानमिति वाच्यम् । तस्या रागादिं प्रस्यजनकत्वादिष्टसाधनताज्ञानादिः नैव तिसदेः । रङ्गान्तः नृत्यशालामध्ये । कुड्यं भित्तिः । निर्वासनानां काष्ट्राहिः वद्रलाद्युद्दोघो न जायत इत्यर्थः । रसवोधे साधारण्याभिमानस्य कारणतां व्यवस्थाः पियतुमाशङ्कते ननु कथमिति । रागादिरलाद्युद्रोधकारणैरिति । भिरित्थर्थः । सामाजिकरत्याद्यद्वोधेः सामाजिकरत्यादिवासनोद्वोधः प्रत्यसाधनत्वादित्यर्थः । सामाजिकानां सजातीयरत्यादिसाजात्येनापि नायकावमेः दावगाहिरसप्रहोपपत्ती वक्ष्यमाणसमाधानमिकंचित्करमित्यतो मनुष्यसामाजिकाना सुदुर्जयं प्रति वीरालम्बनोत्साहोद्वोधोऽत्यन्तासंभवीति तसुपपाद्यितुं वीररसं द्शीयः न्समाधत्ते व्यापारोऽस्तीति । स्वाश्रयं साधारणं नायकसामाजिकसंविन्धनं करोति उभयसंबन्धित्वेन प्रतिपादयतीति साधारणीकृतिः । तत्प्रभावेण तज्जन्यसा धारण्याभिमानेन । यस्य रामस्य । पाथोधिष्ठवनाद्यः समुद्रनिप्रहाद्यः रावणनिप्रहादिप्रहणम् । प्रमाता सामाजिकः । तद्मेदेन रामामेदेन । स्वात्मानं

^{?. &#}x27;रसालादहेतुः' इति ग पुत्तको नात्ति. २. 'तदा' ख-घ-पुत्तकयोर्नात्ति. ३. 'निवत्युपी' दातो' ग-पुत्तको नात्ति.